

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Frańczak (przewodniczący)

SSN Halina Kiriło

SSN Romualda Spyt (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Toruniu

o prawo do renty,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 27 września 2023 r.,

zażalenia odwołującego się na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 24 marca 2023 r., sygn. akt III AUa 1712/22,

odrzuca zażalenie.

az

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 stycznia 2023 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku oddalił apelację J.W. od wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 6 września 2022 r. J. W. w dniu 13 marca 2023 r. nadał w urzędzie pocztowym osobistą skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku, postanowieniem z dnia 24 marca 2023 r., odrzucił skargę, podkreślając, że, jak stanowi art. 398⁵ § 1 k.p.c., skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej a skarżący złożył taki wniosek w dniu 3 lutego 2023 r. Jednocześnie zwrócił uwagę, że, choć zgodnie

z treścią art. 398¹ § 1 k.p.c., skargę kasacyjną może wnieść do Sądu Najwyższego strona, Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka (chyba że przepis szczególny stanowi inaczej), to jednocześnie - stosownie do treści art. 87¹ k.p.c. - w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a zatem skarga kasacyjna jako środek zaskarżenia rozpoznawany przez tenże Sąd powinna być sporządzona przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym. W razie wniesienia skargi kasacyjnej osobiście jest ona dotknięta brakiem uzasadniającym jej odrzucenie na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

J.W. zaskarżył postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 24 marca 2023 r. Zażalenie zostało sporządzone przez skarżącego osobiście.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na postanowienie sądu odrzucające skargę kasacyjną przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego (art. 394¹ § 1 k.p.c.). Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych i dotyczy ono także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Ustanowiony w tym przepisie przymus adwokacko-radcowski dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, a więc także zainicjowanego skargą kasacyjną oraz toczącego się w jego ramach postępowania wywołanego wniesieniem zażalenia. Zażalenie złożone osobiście przez osobę niebędącą adwokatem czy radcą prawnym z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. należy kwalifikować jako niedopuszczalne, a istniejące w tym zakresie uchybienie ma charakter nieusuwalny, w związku z czym zażalenie takie podlega odrzuceniu bez wzywania skarżącego do jego uzupełnienia (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2020 r., IV CZ 33/20, LEX nr 3051799 i z dnia 9 sierpnia 2019 r., IV CZ 12/19, LEX nr 2716097).

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 87¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[az]

(r.g.)

